

Meditatie-uitzending 29 maart 2020

Meditatie over Markus 6:45-52

Broeders en zusters in Christus,

Wat een tegenstelling. Jezus zoekt in de stilte contact met Zijn Vader. Hij bidt op de berg en is alleen! Zijn discipelen bevinden zich in het rumoer van een storm midden op zee. Geteisterd door de hoge golven komen ze geen meter vooruit. Jezus is niet bij hen! Waren ze maar aan land gebleven. Maar ze kregen de kans niet. Jezus dwong hen in het schip te gaan om te varen naar de overkant. Op Zijn woord, door Hem te volgen, bevinden ze zich nu in de storm. Het is een verschil van dag en nacht.

Het is een donkere nacht. De nacht dat is in de Bijbel het tijdstip waarop de machten van de duisternis zich vaak breed maken. En als je dan ook nog op zee bent, de wind tegen is, dan zijn het de machten van de duisternis in veelvoud. In de tijd van de Bijbel was de zee namelijk veel meer dan een onschuldige plas water, waarin je kon zwemmen. Het was meer dan een onschuldig recreatiegebied. De zee staat voor het kwaad, voor alles wat zich verzet tegen God en Zijn schepping. De zee dat is de plek waar de chaos, het demonische en de dood heerst. Het is de plek waar de ondergang je aanstaart en je volstrekt aan jezelf overgeleverd bent. En dat is de ervaring van de discipelen op dit moment

En er staat een zin, waar je haast overheen leest 'En de wind is hun tegen'. Hoe anders was dat enkele uren geleden. Toen ze het indrukwekkende wonder van de wonderbare spijziging meemaakten. Jezus had door middel van de vermenigvuldiging van de beschikbare vijf broden en twee vissen de mensen gevoed. Het was een hoogtepunt. Toen hadden ze de wind mee. Maar nu? Hun situatie is angstaanjagend bedreigend. Ze werken zich in het zweet om het schip op koers te houden. De wind is pal tegen. Ze komen nauwelijks vooruit. Van een hoogtepunt mét Jezus zijn ze beland in een dieptepunt zónder Jezus. Van de wind in de rug naar de wind vol in het gezicht.

Wie van ons herkent dat niet? Want die hoogtepunten kunnen er ook zijn in ons leven. Als je denkt aan concrete zegeningen in je persoonlijk leven, in je huwelijk en gezin of op je werk. Een topervaring die je beleefde in je omgang met God. Je ervaarde Zijn hulp en kracht. Je ervaarde Zijn nabijheid en uitredding. Je ontving vergeving en bevrijding. Je hart ademde op zo genadig dicht bij als je God ervaarde. Zulke ervaringen, je zou ze willen vasthouden. Maar dan ineens is daar de tegenwind, de tegenslag, de tegenwerking in je bestaan. Het contact met God staat op een laag pitje. Je gebedsleven stukt. En de vraag dringt zich aan je op: Waar is God nu? Waar is Jezus, die ik zo nabij ervaarde? Het kan zomaar de vraag van de discipelen geweest zijn, maar ook onze vraag. Heere Jezus, waar bent U, juist nu ik U zo nodig heb?

De Heere Jezus heeft eerder met één machtswoord de storm gestild. Hij heeft Zijn grootheid en ontferming laten zien toen Hij het brood en de vis uitdeelde aan al die mensen die Hem opzochten. Hij gaf Zijn discipelen echt geen onmogelijke opdracht toen Hij hen dwong om naar de overkant van het meer te varen. En als Hij bidt zal Hij zeker aan hen denken. Maar daar denken de discipelen op dit moment niet aan. Ze herinneren elkaar er in ieder geval niet aan.

Kan dat ook ons overkomen? Dat we het ons niet meer herinneren hoe de Heere Jezus reddend en verlossend aanwezig was op kruispunten in ons leven, als het leven pijn doet en ons bestaan geteisterd wordt door tegenwind, door tegenslag? Als het stormt en ons levensschip kraakt in zijn voegen? Kan het dat we er dan niet aan denken dat Jezus, nu Hij zit aan de rechterhand van Zijn Vader, ons vooral draagt op Zijn gevouwen handen? Zijn we dat dan zomaar weer kwijt, dat vertrouwen in Hem?

Dat zijn wel vragen die op in je afkomen in deze crisistijd rond het coronavirus. Nu de laconieke houding die er was, plaats gemaakt heeft voor een houding van angst, onzekerheid en eenzaamheid. Nu we een bedreiging kunnen vormen voor elkaar. Nu we voorzichtig en verantwoord moeten omgaan met elkaar. Maar voor een christen gaat het nog om meer dan dat je voorzichtig bent en je verantwoordelijk weet. Hoe belangrijk ook! Het gaat boven alles om vertrouwen in de Heere die alles in Zijn hand houdt. En als dat vertrouwen wankelt, en je voor je ervaring Jezus niet ziet?! Is het bij Hem dan ook uit het oog, uit het hart?! Nee, want wat lees ik: 'En Hij zag dat zij veel moeite moesten doen om het schip vooruit te krijgen, want zij hadden de wind tegen'. En Hij zag! Jezus ziet Zijn discipelen tobben. Hij ziet de wanhoop in hun ogen, maar Hij verliest hen niet uit het oog. Hij weet precies waar ze zijn en komt hen tegemoet. En hoe komt Hij naar hen toe?

Hij wandelt over het water naar hen toe. Dit is een wonder. Jezus heeft alle macht, ook over de natuurwetten. Het water draagt Hem. Maar meer dan een natuurkundig wonder is het vooral een teken, dat laat zien Wie de Heere Jezus ten diepste is. Want Jezus doet hier iets, wat God alleen kan. In Job 9:8 staat namelijk: 'God alleen spant de hemel uit en Hij treedt op de hoogten van de zee'. In de Heere Jezus die wandelt over de zee verschijnt God. Jezus wandelt over de zee, die staat voor de chaos, voor het kwaad en voor de dood. Hier wordt al zichtbaar, wat straks op de Goede Vrijdag en met Pasen helemaal duidelijk wordt. Dat Hij macht heeft over het kwaad, de boze en de dood. Dat Hij al het kwaad en de zonde wegdraagt, de schuld verzoent, de werken van de duivel breekt, en de bittere de dood Hem niet vast kan houden. Hier midden op de zee, zien we al iets van Jezus' overwinning aan het licht komen

Schitterend is dat?! Midden in de lijdensweken overstraalt ons het licht van Pasen. Jezus zet Zijn voet in deze donkere nacht op het duistere water. En het wordt u, jou aan mij verkondigd, opdat we op Hem vertrouwen, Die ons draagt te midden van al onze doodsangst, ons gevecht met de machten van het kwaad, onze onzekerheid en onrust rond het coronavirus dat ons beheerst. Hoe donker en dreigend het ook kan zijn. Hij verlies ons niet uit het oog. Hij heeft Zijn voet gezet op de nek van de kwade machten en krachten die ons leven ontwrichten. Hij heeft de strijd tegen hen aangebonden en overwonnen. Houdt u het vast?! Zullen we elkaar eraan herinneren?! We leven met Pasen in de rug!

Zien de discipelen dat ook? Nee, dat is een blinde vlek in hun bestaan. Ze worden beheerst door enorme paniek en schreeuwen het uit: 'Een spook!' Ze denken een geestverschijning te zien. Ze herkennen Jezus niet. Ze denken aan van alles, maar niet aan Hem. Dat kan dus! Dat er dingen in je leven gebeuren, waar Hij de hand in heeft, waarmee Hij in je leven verschijnt. Dat er van alles door je heen schiet, maar je aan Jezus voorbij ziet.

'Een spook!' roepen de discipelen. Letterlijk staat er 'een phantasma!' Ze denken aan een fantasie, een zinsbegoocheling. En Jezus? Hoe reageert Hij? Verontwaardigd en teleurgesteld over zoveel klein- geloof? Dat zou je toch verwachten?! Maar nee, zo is de Heere Jezus niet. 'Hij spreekt hen aan', zegt Markus. Meteen! Hij laat ze geen minuut langer ronddobberen in hun waandenkbeeld. Als Zijn verschijning Zelf niet helpt, dan zal Hij spreken. En hoe maakt Hij zich dan bekend? Zo bemoedigend en vertrouwenwekkend: 'Heb goede moed, Ik ben het; wees niet bevreesd.' 'Ik ben het', zegt de Heere Jezus. Ik ben...Dat is de Naam van de Heere God Zelf! De Naam waarmee God Zich ooit aan Mozes bekend maakte bij die brandende braamstruik. Die unieke en veelzeggende Naam 'HEERE', 'Ik ben die Ik ben', 'Ik ben erbij', 'Ik ben nabij'. De God die trouw is en trouw blijft. Hier maakt God Zijn Naam helemaal waar in de Heere Jezus, te midden van de storm, de duisternis, de machten van het kwaad en de dood.

En dat deed Hij niet alleen toen, maar ook nu. Want Jezus Christus is niet veranderd. Op Zijn Naam mag u vertrouwen en jij ook. Als de wind ons tegen is, als we misschien vreselijk opzien tegen deze

week. Als je bezorgd bent: over je eigen toekomst of over die van degenen die je lief zijn en over de toekomst van de gemeente en de kerk: Hoe moet dat allemaal? Hoort, hoe Hij ons persoonlijk aanspreekt: 'Heb goede moed, Ik ben het; wees niet bang'. Nee, daarmee praat Jezus de storm niet weg in. Hij zegt niet: waarom ben je bang, het is allemaal zo erg niet. Hij zegt ook nergens dat ons stormen bespaard blijven. Dat ons geen ziekte, kwaad en dood treffen kan. Maar vertrouw je op Hem dan hoeft u zich er niet door uit het lood te laten slaan. Ik ben het, wees niet bang.

Zo spreekt Hij je aan als je de Bijbel leest of als je spreekt met iemand van hart tot hart. Zijn bemoedigende stem klinkt: 'Was je Mij kwijt? Weet dan! Ik verlies jou niet uit het oog. Ben je bevreesd voor het coronavirus, bang voor de dood? Zie niet angstig rond. Ik ben met je.

Hoe reageren de discipelen hierop? Zij zijn helemaal van hun stuk, zegt vers 51. De wind is gaan liggen, maar in hun hart stormt het nog. Hun hart was verhard, ze zijn hardleers, zegt Markus erbij. Zij?! En wij? Zijn wij anders? Hoe hardleers zijn ook wij vaak niet. Twijfel en wantrouwen ten aanzien van Gods reddende hand. Het zit zo diep genesteld in ons bestaan. Maar het houdt Jezus niet tegen aan boord te komen. Zo bevrijdend dichtbij komt Hij, zelfs als het kwaad steeds weer opduikt in mijn hart en ik mij niet zomaar gewonnen geef aan Hem. Hij heeft zo'n geduld met u, jou en mij. Of heb je een andere ervaring? Als dat zo is, komt dat wellicht omdat je nog aan Hem voorbijgaat? Keer je dan om tot Jezus, opdat je straks niet voorgoed buiten boord valt. Vertrouw je toe aan Christus. Hij gaf Zijn leven aan het kruis om de storm van Gods oordeel over onze zonden te dragen en om ons met God te verzoenen. Laat dat voor ons genoeg zijn te midden van de storm in ons bestaan. Het wil ons tot hoopvolle mensen maken die uitzien naar de dag waarop Jezus terugkomt om de storm in de wereld en in ons leven voorgoed het zwijgen op te leggen. Dan is de nacht voorbij en breekt de dag aan van de totale stilte en rust van Gods Koninkrijk. De dag waarop de zee er niet meer zijn zal. Daarom verliezen we de moed niet. Want Jezus die gekruisigd was, is opgestaan. Hij leeft en zegt: Wees niet bang! Het staat 365 keer in de Bijbel. De Heere is wel onuitsprekelijk liefdevol en geduldig, om ons dat elke dag weer te laten horen en merken. Amen